

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 535/2012-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej F. P., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. B. F., vedené pod spisovými značkami: Rvp 9170/2012, Rvp 9171/2012, Rvp 9172/2012, Rvp 9173/2012, Rvp 9174/2012, Rvp 9175/2012, Rvp 9176/2012, Rvp 9177/2012, Rvp 9178/2012, Rvp 9179/2012, Rvp 9180/2012, Rvp 9181/2012, Rvp 9183/2012, Rvp 9184/2012 a Rvp 9185/2012 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a tiež porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Svidník v konaniach vedených pod spisovými značkami: 6 Er515/2011, 2 Er/379/2010, 2 Er/190/2011, 4 Er/94/2011, 6 Er/569/2010, 3 Er/492/2011, 2 Er/812/2010, 4 Er/678/2010, 3 Er/556/2010, 6 Er/292/2010, 8 Er/178/2011, 8 Er/144/2011, 4 Er/635/2010, 4 Er/117/2011 a 2 Er/740/2010 v súvislosti s jeho rozhodovaním o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 9170/2012, Rvp 9171/2012, Rvp 9172/2012, Rvp 9173/2012, Rvp 9174/2012, Rvp 9175/2012, Rvp 9176/2012, Rvp 9177/2012, Rvp 9178/2012, Rvp 9179/2012, Rvp 9180/2012, Rvp 9181/2012, Rvp 9183/2012, Rvp 9184/2012 a Rvp 9185/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 9170/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 2. júla 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod spisovými značkami: Rvp 9170/2012, Rvp 9171/2012, Rvp 9172/2012, Rvp 9173/2012, Rvp 9174/2012, Rvp 9175/2012, Rvp 9176/2012, Rvp 9177/2012, Rvp 9178/2012, Rvp 9179/2012, Rvp 9180/2012, Rvp 9181/2012, Rvp 9183/2012, Rvp 9184/2012 a Rvp 9185/2012, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Svidník (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod spisovými značkami: 6 Er/515/2011, 2 Er/379/2010, 2 Er/190/2011, 4 Er/94/2011, 6 Er/569/2010, 3 Er/492/2011, 2 Er/812/2010, 4 Er/678/2010, 3 Er/556/2010, 6 Er/292/2010, 8 Er/178/2011, 8 Er/144/2011, 4 Er/635/2010, 4 Er/117/2011 a 2 Er/740/2010 (ďalej spolu aj „napadnuté konania“) v súvislosti s jeho rozhodovaním o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií.

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka podala súdnemu exekútorovi návrhy na vykonanie exekúcií na vymożenie pohľadávok, ktoré jej vznikli nesplnením záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv o úvere. Súdny exekútor postupujúc podľa procesnej úpravy obsiahnutej v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov následne požiadal okresný súd o udelenie poverení na vykonanie exekúcií, čím podľa sťažovateľky došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti rozhodnúť o nich v rámci priznanej právomoci v zákonom ustanovených lehotách.

Sťažovateľka uvádza, že okresný súd o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií do dňa podania jej sťažností ústavnému súdu nerozhodol napriek tomu, že tieto veci nevykazujú znaky mimoriadnej právnej zložitosti a nevyžadujú takú spoluprácu okresného súdu s účastníkmi konania, ktorá by mohla podstatne ovplyvniť ich posúdenie, resp. rozhodnutie v týchto veciach.

Sťažovateľka vzhľadom na z jej pohľadu neodôvodnenú činnosť a neefektívny postup okresného súdu podala v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov predsedovi okresného súdu sťažnosťami na priet'ahy v týchto exekučných konaniach. Sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že na tieto sťažnosti z 25. mája 2011 nedostala dosiaľ žiadnu odpoveď.

Uvedeným postupom okresného súdu malo podľa sťažovateľky dôjsť k porušeniu jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu a tiež k porušeniu čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru upravujúcich zákaz diskriminácie.

V petite sťažností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v napadnutých konaniach boli porušené ňou označené základné práva podľa ústavy, práva podľa dohovoru a dodatkového protokolu, ako aj ďalšie ňou označené ustanovenia ústavy a dohovoru, zároveň, aby prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov a napokon aby uložil okresnému súdu zaplatiť finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod spisovými značkami: Rvp 9170/2012, Rvp 9171/2012, Rvp 9172/2012, Rvp 9173/2012, Rvp 9174/2012, Rvp 9175/2012, Rvp 9176/2012, Rvp 9177/2012, Rvp 9178/2012, Rvp 9179/2012, Rvp 9180/2012, Rvp 9181/2012, Rvp 9183/2012, Rvp 9184/2012 a Rvp 9185/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o spojení sťažností na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

II.2 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach

Sťažovateľka predovšetkým namieta, že postupom okresného súdu v napadnutých konaniach došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti smerujúcej proti zbytočným prietahom v súdnom konaní ide predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktorý vylučuje, aby ten orgán (okresný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (III. ÚS 263/03, IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, III. ÚS 342/08).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už v sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred jej podaním (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu týchto práv nečinnosťou tohto súdu v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06).

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie tohto práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pretože konanie o takej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. I. ÚS 6/03). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. marca 2009).

Ústavný súd konštatuje, že predmetom sťažností je preskúmanie opodstatnenosti tvrdenia sťažovateľky, podľa ktorého postupom okresného súdu v napadnutých konaniach malo dôjsť v súvislosti s jeho rozhodovaním o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií k porušeniu jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Zo spisov okresného súdu, ktoré si ústavný súd v rámci prípravy predbežného prerokovania vecí vyžiadal, ústavný súd zistil, že okresný súd rozhodol o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií takto:

- v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er/515/2011 (Rvp 9170/2012) okresný súd uznesením z 24. mája 2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie; ku dňu vyžiadania spisu toto uznesenie ešte nenadobudlo právoplatnosť pre problémy s jeho doručením právnomu zástupcovi sťažovateľky v exekučnom konaní,

- v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Er/379/2010 (Rvp 9171/2012) okresný súd uznesením z 30. mája 2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 25. júla 2012,

- v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Er/190/2011 (Rvp 9172/2012) okresný súd uznesením z 10. mája 2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 23. júna 2012,

- v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Er/94/2011 (Rvp 9173/2012) okresný súd uznesením z 21. mája 2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13. júna 2012,

- v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er/569/2010 (Rvp 9174/2012) okresný súd uznesením zo 14. mája 2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 23. júna 2012,

- v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er/492/2011 (Rvp 9175/2012) okresný súd uznesením z 31. mája 2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom sťažovateľka podala proti tomuto uzneseniu odvolanie, o ktorom ešte nebolo ku dňu vyžiadania spisu rozhodnuté,

- v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Er/812/2010 (Rvp 9176/2012) okresný súd uznesením z 10. mája 2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 23. júna 2012,

- v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Er/678/2010 (Rvp 9177/2012) okresný súd uznesením z 31. mája 2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 26. júna 2012,

- v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er/556/2010 (Rvp 9178/2012) okresný súd uznesením z 11. mája 2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 14. júla 2012,

- v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er/292/2010 (Rvp 9179/2012) okresný súd uznesením z 24. mája 2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 27. júla 2012,

- v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er/178/2011 (Rvp 9180/2012) okresný súd uznesením z 23. mája 2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 22. júna 2012,

- v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er/144/2011 (Rvp 9181/2012) okresný súd uznesením z 25. mája 2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13. júla 2012,

- v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Er/635/2010 (Rvp 9183/2012) okresný súd uznesením zo 6. júna 2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 30. júna 2012,

- v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Er/117/2011 (Rvp 9184/2012) okresný súd uznesením z 15. mája 2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 14. júna 2012,

- v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Er740/2010 (Rvp 9185/2012) okresný súd uznesením z 10. mája 2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 14. júla 2012.

Z uvedeného vyplýva, že v uvedených konaniach bolo ku dňu podania sťažností ústavnému súdu vo veci žiadostí súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií okresným súdom rozhodnuté tak, že tieto boli zamietnuté.

Keďže sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach v konaní o rozhodovaní o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií v konaní pred ústavným súdom v čase, keď už postupom okresného súdu zjavne nemohlo dochádzať k porušovaniu ňou označeného základného práva, ústavný súd sťažnosti v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnené.

II.3 K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu, čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach

Sťažovateľka sťažnosťami namieta aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach, pričom z jej argumentácie vyplýva, že ich porušenie namieta v priamej príčinnej súvislosti (z obdobných dôvodov) s namietaným porušením svojho základného práva na prerokovanie

veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že v sťažnosťami napadnutých konaniach neexistuje predpoklad, aby v prípade prijatia sťažností na ďalšie konanie prichádzalo do úvahy vyslovenie porušenia základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a v nadväznosti na to konštatuje, že v týchto konaniach nemohlo postupom okresného súdu dôjsť ani k porušeniu sťažovateľkou označených základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu a ani k porušeniu čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru.

Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosti aj v tejto časti pri predbežnom prerokovaní odmietol pre zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Po odmietnutí sťažností bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. októbra 2012